

Цицюра К. В., аспірант

ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»

м. Київ, Україна

викладач англійської мови,

іноземний експерт інституту іноземних мов

Цзясінський університет (Jiaxing University)

м. Цзясін, Кунтай

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЯК СУЧАСНА ТЕНДЕНЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ЕКОНОМІСТІВ КИТАЮ

Сьогоднішній Китай, що розглядається як найперспективніша з країн в світі, займає провідне місце як в сфері культури і освіти, так і на світовому ринку. Досягнення китайської економіки були б неможливі без правильно організованої освітньої системи в країні. З розвитком економіки виникає потреба у висококваліфікованих фахівцях. Тому китайський уряд докладає величезних зусиль для розвитку економічної освіти, інвестує в освіту величезні матеріальні кошти, і сьогоднішній рівень системи освіти в Китаї відповідає найвищим світовим стандартам.

З початку введення в Китаї політики реформ і відкритості в 1978 році у сфері інформаційних і комунікаційних технологій країни відбулося величезне зростання. Починаючи з розвитку мікроелектроніки і появи ЕОМ у 1980-і роки, мережі Інтернет в 1990-і, в 2000-х рр., з'являється робототехніка, штучний інтелект, технології «блокчейн», «біг дата». В останні роки в Китаї спостерігається зростання цифровізації економіки, переважно в таких сферах, як електронна торгівля, фінансові технології, сфера виробництва, освіта. Елементи цифрової економіки все більше проникають у повсякденне життя громадян.

Зустрічаються різні підходи до позначення частки цифрової економіки в структурі ВВП. Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) в своєму індексі цифрового розвитку відводить на частку цифрової економіки КНР 6% в структурі ВВП країни. В Японії і Республіці Корея відводиться 8-10% від ВВП, в цих країнах ІТ-сектор більш розвинений [4].

Згідно даних доповіді Китайської академії інформаційних і комунікаційних технологій (САІСТ) при Міністерстві промисловості та інформаційних технологій КНР, обсяг цифрової економіки Китаю в січні – червні 2018 року досяг 16 трлн. юанів (2,32 трлн. дол. США), що еквівалентно 38, 2% ВВП країни (в 2017 р – 32,9%) [3].

На сьогоднішній день Китай ще не займає лідируючі позиції за показниками цифровізації, але індекс цифрової адаптації Світового Банку вже ставить Китай на 50-е місце серед 131 країни світу, індекс цифровізації Світового економічного форуму визначає Китай

на 59-му місці з 139 країн. Це свідчить про середню позицію Китаю серед країн – інноваційних лідерів, однак уряд Китаю висуває амбітні цілі щодо досягнення частки цифрової економіки 50% в структурі ВВП вже до 2030 року [4]. Розвиток цифрової економіки в Китаї неможливий без впровадження сучасних інформаційних технологій (ІТ) в освіту. Поширення Інтернету, модернізація інфраструктури та підвищення технологічності освітнього процесу забезпечують підвищення якості реалізації освітніх програм та освоєння актуальних знань, умінь і нових цифрових навичок, необхідних для сучасного життя в цифровому суспільстві, що сприяють розширенню творчості, розвитку критичного мислення.

Цифровізація освіти в Китаї та у кожній розвинутій країні передбачає реалізацію комплексу заходів, розроблених з урахуванням глобальних трендів цифровізації, аналізу стану і перспектив освіти в сучасній вищій школі, а також пріоритетних напрямів державного проекту «Кадри для цифрової економіки» програми «Цифрова економіка Китаю»:

- розробка і впровадження нового цифрового освітнього контенту, цифрових навчально-методичних комплексів (програм, матеріалів, інструментів оцінки сформованості ключових компетенцій);

- гейміфікація освітнього процесу, розробка та активне впровадження навчальних ігор і цифрових симуляторів (тренажерів, віртуальних лабораторій) на основі сучасних технологій візуалізації і рішень доповненої реальності;

- розвиток дистанційної освіти, розширення спектра масових відкритих онлайн курсів кращих педагогів із різних загальноосвітніх предметів і напрямів додаткової освіти;

- розвиток соціальних мереж в освіті, що дозволяють оперативно обмінюватися інформацією, забезпечувати формування нових взаємин користувачів, освоєння навичок цифрового спілкування [3].

Поступовий розвиток і впровадження представлених концептуальних положень дозволить не тільки підвищити технологічність освітнього процесу, забезпечити формування необхідних професійних компетенцій для цифрової економіки, але і значно підвищити мотивацію студентів, інтерес і залученість до освітнього процесу. Саме з цією метою дистанційні заняття в закладах вищої освіти Китаю проводяться з використанням цифрових технологій, тому однією з першочергових задач країни стає модернізація організації навчального процесу, розробка спеціальних навчальних матеріалів і технологій. Заклади вищої освіти Китаю організовують та проводять заняття з використанням програмного забезпечення, що мають функції відео-конференцій, скринкастингу (Zoom, DingDing Talk) [5], а також обміну аудіо-, відео-матеріалами та текстовими повідомленнями (QQ, WeChat) [1; 2]. Деякі коледжі та університети розробили складніші інформаційні системи з обов'язковою реєстрацією у спеціальній базі даних, в якій розміщено лекційні та практичні заняття викладачів у форматі відео.

Впровадження сучасних інформаційних технологій у вищій школі, розробка нового цифрового освітнього контенту поряд із професійною підготовкою викладача «майбутнього» є одними з основних завдань сучасної вищої економічної освіти Китаю на найближчі роки в руслі трансформації соціально-економічного укладу країни та її переходу до цифрової економіки, а українська економічна освіта, в свою чергу, може використовувати цей досвід для свого подальшого розвитку.

Література:

1. Кью-кью (QQ) – китайская программа обмена сообщениями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://wayofasia.ru/articles/kitay/11-internet-i-soft-v-kitae/29-qq-ustanovka-i-ispolzovanie.html>.
2. Олейник А. Один за всех: как WeChat решил все мобильные потребности китайцев [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ain.ua/special/wechat-veon/>.
3. Цифровая экономика Китая вносит больший вклад в ВВП [Електронний ресурс] // Чайна Дэйли. URL: <https://www.chinadailyhk.com/articles/132/187/31/1545558119154.html> (дата звернення: 10.06.2019).
4. China's Digital Economy: Opportunities and Risks // International Monetary Fund Working Paper. 2019. [Електронний ресурс] // Международный валютный фонд. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2019/01/17/Chinas-Digital-Economy-Opportunities-and-Risks-46459> (дата звернення: 20.02.2020).
5. Wizer, PlayPosit, ZOOM: онлайн-ресурси для організації дистанційного навчання. Перелік корисних сайтів для організації освітнього процесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://vseosvita.ua/news/wizer-playposit-zoom-onlain-resursy-dlia-orhanizatsii-dystantsiinoho-navchannia-13524.html>.